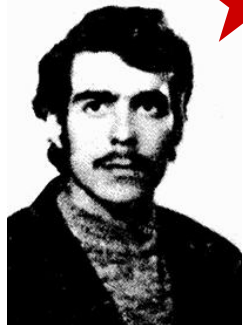

از کارگران چریک فدائی خلق

بیاموزیم

رفیق یوسف زرکاری

کارگر کمونیست رفیق یوسف زرکاری هم چون بقیه کارگران چریک فدائی خلق نه تنها زندگی اش بلکه چگونگی مرگش هم در خدمت ارتقاء آگاهی کارگران و توده‌های ستم‌دیده قرار داشت. این رفیق رنجبران و ستم‌دیدگان، که برای رهایی طبقه کارگر از قید سلطه جهنمی بورژوازی سلاح برگرفته و به سازمان چریکهای فدائی خلق پیوسته بود، در تاریخ ۵۲/۱۱/۱۷ در خیابان چهارباغ اصفهان در محاصره نیروهای سرکوب رژیم شاه قرار گرفت و وقتی که متوجه شد امکان گریز از محاصره "مرغان ماهیخوار" وجود ندارد با قاطعیت و شهامت به ماموران سرکوبگر رژیم حمله نموده و ضمن از پای درآوردن یکی از آن‌ها و مجروح نمودن دیگری، تا آخرین گلوله جنگید و در این نبرد نابرابر به شهادت رسید. به گزارش سازمان چریکهای فدائی خلق که در همان زمان منتشر شده، این درگیری بر مردمی که شاهد جسارت و برخورد شجاعانه رفیق زرکاری با نیروهای مسلح شاه بودند تأثیر به‌سزایی گذاشت و بار دیگر شکست‌پذیری قدرت رژیم وابسته به امپریالیسم شاه را در مقابل مردم به‌نمایش گذاشت.

یوسف در دی ماه سال ۱۳۳۱ در یک خانواده کارگری به دنیا آمد. ۹ ساله بود که پدرش درگذشت و او مجبور شد برای تأمین مخارج خانواده خود از همان سال‌های کودکی به کارگری بپردازد. کار در کارخانه، واقعیت استثمار را به‌طور عینی به رفیق نشان داد. او از یک‌طرف زندگی مشقت‌بار طبقه کارگر را می‌دید و از طرف دیگر درآمد افسانه‌ای بادآورده‌ی صاحبان سرمایه را، و همین واقعیت‌ها بود که ضرورت عصیان علیه نظام موجود را در ذهن وی بارور می‌ساخت. از این‌رو، علی‌رغم کمی سن، به گروه مارکسیستی رفیق احمدزاده پیوست تا همراه با رفیقان دیگرش علیه نظم ظالمانه حاکم گام‌های هرچه بلندتری بردارد.

بازداشت کارگران فولاد و چدن دورود
به دلیل تجمع اعتراضی!

بیش از ۱۵۰ کارگر قراردادی و رسمی کارخانه فولاد و چدن دورود به دلیل آن‌چه "رکود بازار فروش قطعات فولاد و چدن و بدهی‌های کلان این شرکت به شرکت‌های دیگر" عنوان می‌شود بیش از ۴ ماه است حقوق و مزایا دریافت نکرده‌اند. در اعتراض به این امر کارگران صبح روز شنبه ۴ بهمن‌ماه، در مقابل واحد اداری این کارخانه تجمع کردند. کارگران فولاد و چدن دورود می‌گویند، علاوه بر تعویق حقوق، نسبت به جذب نیروی جدید- در شرایطی که ادعا می‌شود وضعیت مالی شرکت مناسب نیست- هم معترض‌اند. آن‌ها در ضمن می‌گویند: "در طول ماه‌های گذشته بارها به ما وعده داده شده اما این وعده‌ها محقق نشده‌اند."

در پی تجمع روز شنبه ۴ بهمن‌ماه کارگران، صبح روز یکشنبه ۵ بهمن‌ماه، کارت دو نفر از کارگران پیمانی این شرکت به نشانه‌ی تهدید به اخراج، توسط کارگزینی ضبط شد. بر اساس این گزارش، کارگران معترض همچنین از بازداشت چند ساعته‌ی سه کارگر به دلیل شرکت در تجمع خبر دادند. به این کارگران اخطار داده شده در صورت برگزاری تجمعی دیگر، با آنان برخورد جدی‌تری صورت خواهد گرفت. یکی از کارگران درباره دلایل این اقدام تهدیدآمیز گفت: به دلیل فضای که در شرکت وجود دارد حق هرگونه اعتراضی از کارگران گرفته شده است. بنابراین با کوچک‌ترین اعتراضی برخورد می‌شود.

اعتراض کارگران پیمانی لوله‌سازی اهواز
بر چسب سیاسی خورد!

۱۲۰۰ کارگر پیمانی کارخانه لوله‌سازی اهواز در اعتراض به پرداخت نشدن دو ماه حقوق و برخوردار نبودن از مزایایی که سایر همکاران رسمی و قرارداد مستقیم‌شان از کارفرما دریافت می‌کنند دست به تجمع اعتراضی زدند. این تجمع روز یکشنبه ۱۹ بهمن‌ماه همچنان در محوطه‌ی کارخانه ادامه یافت. بر اساس گفته‌ی یکی از کارگران، کارفرما نسبت به این موضوع بی‌تفاوتی نشان می‌دهد و سعی می‌کند به‌جای رفع مشکلات کارگران، به اجتماع صنفی کارگران در ایام دهه‌ی فجر بر چسب سیاسی بزند. به ادعای کارگران لوله‌سازی اهواز، اخیراً کارفرما با نصب اطلاعیه‌ای در محوطه‌ی کارخانه هرگونه اجتماع صنفی کارگری را ممنوع اعلام کرده و برپایی تجمع کارگری در ایام دهه‌ی فجر را عملی ضدانقلابی دانسته است.

سرسخن:

طبقه کارگر و سياهکل

پس از رستاخیز سياهکل و اعلام موجودیت چریکهای فدائی خلق در فروردین سال ۱۳۵۰، حزب توده اولین جریان سیاسی‌ای بود که این حرکت انقلابی که فصلی نوین در تاریخ مبارزاتی مردم ایران گشود را حرکتی "جدا از توده" که گویا ربطی به طبقه کارگر نداشت و توسط دسته‌ای از "جوانان بی‌تجربه" صورت گرفته، لقب داد. اما علیرغم ادعای این کهنه‌کاران سیاسی متعلق به جبهه بورژوازی، رفقای اولیه و بنیان‌گذاران سازمان چریکهای فدائی خلق، آگاه‌ترین کمونیست‌های ایران بودند که قلب‌شان برای طبقه کارگر می‌تپید و دغدغه‌ای جز خدمت به این طبقه تا به آخر انقلابی که رسالت رهبری همه توده‌های دربند ایران را به‌عهده دارد، نداشتند. اتفاقاً همین انقلابیون کمونیست بودند که با درک واقعیت جدائی بین روشنفکران انقلابی جامعه با کارگران و دیگر توده‌های ستم‌دیده ایران، در صدد از میان برداشتن این جدائی و پیوند با طبقه کارگر که فلسفه وجودی خود را مدیون آن بودند، برآمدند.

صرف‌نظر از تلاش‌های عملی رفقای چون صمد بهرنگی و بهروز دهقانی که مدت مدیدی از زندگی خود را برای ارتباط‌گیری با کارگران صرف نموده بودند و یا تلاش رفیق پویان که فعالانه در این راه می‌کوشید و یا وجود رفقای کارگر، به‌مثابه آگاه‌ترین کارگران ایران در صفوف چریکهای فدائی خلق، آثار به‌جای‌مانده از اولین تشکیل‌دهندگان چریکهای فدائی خلق به‌طور کاملاً مستند و غیرقابل انکار بیانگر آنند که چه رزمندگان سياهکل که مبارزه مسلحانه را از جنگل‌های شمال آغاز کردند و چه رفقای دیگر که با حمله به کلاتری‌ها و دیگر اعمال مسلحانه در شهر پایه‌گذار مبارزه مسلحانه در جامعه بودند هدفی جز ایجاد زمینه‌ای جهت پیوند جنبش کمونیستی با جنبش طبقه کارگر و در نهایت تحقق یک انقلاب اجتماعی، که بر اساس تئوری مبارزه مسلحانه تنها با رهبری طبقه کارگر در جامعه ما امکان‌پذیر می‌باشد، نداشتند.

رجوع به کتاب "مبارزه مسلحانه؛ هم استراتژی هم تاکتیک" اثر رفیق مسعود احمدزاده، که تئوری راهنمای عمل چریکهای فدائی خلق بهطور منسجم و همهجانبه در آن تدوین گشته، بیانگر آن است که رفقای اولیه سازمان اساساً در پاسخ به سئوالاتی هم چون سئوال زیر به ضرورت آغاز مبارزه مسلحانه در ایران رسیدند: "ما چکار باید بکنیم؟ در برابر جنبش کمونیستی ایران چه راهی قرار دارد؟ جنبش کمونیستی چگونه می تواند خود را به پیشرو واقعی مبارزه ضدامپریالیستی خلق ما میدل سازد؟".

همان طور که دیده می شود چرائی و چگونگی طرح این سئوال در کتاب رفیق مسعود، خود با روشنی تمام گویای توجه کامل رفقای اولیه سازمان به طبقه کارگر که جنبش کمونیستی تبلور آگاهی آن است می باشد. در دیگر نوشته های به جامانده و از جمله در اثری از رفیق نابدل (آذربایجان و مسأله ملی) همین دید و برخورد را می توان مشاهده نمود. اما در نوشته همیشه زنده رفیق پویان بنام "ضرورت مبارزه مسلحانه و رد تئوری بقاء"، مسأله ارتباط گیری روشن فکران کمونیست با کارگران، کمک به آنان برای تشکیل ستاد رزمنده خود یعنی حزب طبقه کارگر و به طور کلی متشکل کردن کارگران و تأمین رهبری

تعیین کننده خود را در جامعه ایفاء کند که تشکل طبقاتی یافته و در ارگان های صنفی و سیاسی خود متشکل شود. و در ارتباط با چگونگی پیوند یافتن جنبش کمونیستی با مبارزات طبقه کارگر که معضل اصلی روشن فکران واقعاً انقلابی و کمونیست جامعه بود (و امروز نیز هست) رفیق احمدزاده نیز توضیح می دهد: "با توده های کارگر چگونه می توان ارتباط برقرار کرد؟ مگر نه این است که کارگران را باید در جایی پیدا کرد که تشکل طبقاتی پیدا کرده اند، در ارگان هایی که (از محافل کوچک کارگری گرفته تا اتحادیه و سندیکا و غیره) در جریان مبارزه خود به خودی کارگران به وجود آمده اند؟ در جریان این مبارزه خود به خودی، و در حین این تشکل طبقاتی است که از یک طرف محافلی از کارگران که دید وسیع تری دارند و به مبارزه های پیگیرتر و همه جانبه تر فکر می کنند برپا می شود...."

آگاهی سوسیالیستی هم، از طریق ارتباط محافل روشن فکری با محافل کارگران و توده های کارگران به میان کارگران برده می شود. در این مورد، مقایسه رشد محافل روشن فکری روسیه در سال های اول قرن بیستم با محافل روشن فکری کنونی جامعه ما می تواند به خوبی

متشکل کردن و تداوم فعالیت های خود گشته و توانستند حسن نظر مبارزترین کارگران ایران را به سوی خود جلب کنند. هواداری کارگران مبارز ایران در دهه پنجاه از این کمونیست ها و روی آوری علنی هزاران کارگر پیشرو به سوی سازمان چریکهای فدائی خلق در شرایط بعد از قیام بهمن ۵۷ نمودار روشن و بارز این حقیقت است. امری که تو دهنی محکمی به همه تحریفات حزب توده و دیگر مخالفین تئوری مبارزه مسلحانه زد و نشان داد که چه جریانی به طور واقعی با توده ها توانست ارتباط بگیرد. با در نظر گرفتن این واقعیت به طور قطع می توان گفت که اگر این سازمان فعالیت های انقلابی خود را کماکان بر اساس تئوری و رهنمودهای عملی بنیان گذاران خود پیش می برد و از مسیر خود منحرف نمی گشت امروز جنبش کمونیستی ایران و طبقه کارگر ما در موقعیت دیگری قرار داشتند. گفته شده است که طرح درست یک مسأله برابر با نصف حل آن مسأله است. تئورسین های چریکهای فدائی خلق نیز درست در پرتو واقع بینی خود، این امتیاز را داشتند که مسائل پیش پای جنبش کمونیستی ایران را به درستی طرح کردند تا امکان پاسخ به آن مهیا گردد. واقعیت این است که در ایران وجود یک دیکتاتوری شدیداً و وسیعاً فهرآمیز،

که حاصل سلطه امپریالیستی بر جامعه ما از دوره رضا شاه تاکنون می باشد، به مثابه عاملی عمده و اساسی مانع از تشکل یابی طبقه کارگر ما است. بنا بر این، طرح درست مسأله و سئوال واقعی ای که چه دیروز و چه امروز در مقابل روشن فکران و کارگران پیشرو و انقلابی قرار داشت و دارد این است که با اتخاذ چه شیوه هایی از مبارزه و با چه سازمان و در راستای کدام استراتژی می توان سد دیکتاتوری و اختناق حاکم را شکافته و شرایطی به وجود آورد که بر

زمینه آن امکان متشکل شدن کارگران چه در ارگان های صنفی و چه در حزب سیاسی خویش (حزب کمونیست) مهیا شده و انقلاب با یک رهبری کمونیستی به پیروزی برسد. سياهکل در پاسخ به این سئوال راه مبارزه مسلحانه را پیش پای نیروهای انقلابی جامعه قرار داد. کسانی که راه انقلاب ایران را با الگوبرداری از انقلاب اکتبر در روسیه، راه قیام توده های تصویر می کنند قادر نیستند به طور جدی این سئوال را در مقابل خود قرار دهند که طبقه کارگر در شرایط دیکتاتوری حاکم بر جامعه در چه پروسه های متشکل خواهد شد تا بتواند قیام مورد نظر آن ها را رهبری کند؛ و اگر رهبری طبقه کارگر بر یک قیام توده ای اعمال نشود چه فرجامی جز شکست در مقابل آن قرار دارد؟! چریکهای فدائی خلق توضیح می دهند که راه انقلاب ایران نه قیام بلکه جنگ توده ای است، مبارزه مسلحانه ای که پس از آغاز، توده ها به تدریج به آن کشیده می شوند.

در جریان این مبارزه است که اولاً "پیشرو واقعی انقلاب، سازمانی از انقلابیون" ساخته می شود همان طور که

در دهه ۵۰ روشن فکران کمونیست ایران درست در بستر یک مبارزه سیاسی نظامی علیه دشمن بود که قادر به متشکل کردن و تداوم فعالیت های خود گشته و توانستند حسن نظر مبارزترین کارگران ایران را به سوی خود جلب کنند. هواداری کارگران مبارز ایران در دهه پنجاه از این کمونیست ها و روی آوری علنی هزاران کارگر پیشرو به سوی سازمان چریکهای فدائی خلق در شرایط بعد از قیام بهمن ۵۷ نمودار روشن و بارز این حقیقت است. امری که تو دهنی محکمی به همه تحریفات حزب توده و دیگر مخالفین تئوری مبارزه مسلحانه زد و نشان داد که چه جریانی به طور واقعی با توده ها توانست ارتباط بگیرد.

تفاوت شرایط را برساند... " و در همین جا پس از تشریح تفاوت شرایط کار بلشویکها در روسیه (در شرایطی که در آنجا مجامع آشکار و نیمه آشکار کارگری وجود داشت) با شرایطی که کمونیست های ایران در آن قرار داشتند نشان داده می شود که در ایران شرایطی همانند شرایط بلشویکها در روسیه وجود ندارد و در نتیجه نمی توان در میان کارگران کار توده ای کرد؛ و توضیح داده می شود که "منظور نفی امکان ارتباط با کارگران نیست. ما خود از هم کاری رفقای کارگر قابل ملاحظه ای برخوردار بوده ایم. منظور این است که به آن شکل کلاسیک با کارگران امکان ارتباط، به معنی واقعی اش، وجود ندارد." این نقل قول ها تماماً بیانگر آنند که چریکهای فدائی خلق درست به منظور حل معضل ارتباط گیری روشن فکران کمونیست با کارگران، ایجاد زمینه لازم برای بردن آگاهی سوسیالیستی به میان آنان و بسیج و سازمان دهی این طبقه و بالاخره یاری به طبقه کارگر ایران برای برپائی یک انقلاب اجتماعی پیروزمند دست به اسلحه بردند.

در دهه ۵۰ روشن فکران کمونیست ایران درست در بستر یک مبارزه سیاسی نظامی علیه دشمن بود که قادر به

کارگری بر جنبش عمومی دموکراتیک و ضدامپریالیستی توده ها با وضوح هر چه بیشتری نشان داده شده است. به طور کلی همه این اسناد جز بیانگر این واقعیت نیستند که اصلی ترین موضوع حرکت چریکهای فدائی خلق مسأله چگونگی ایجاد رابطه با طبقه کارگر و متشکل کردن آن ها و شرایط رهبری شان در انقلاب بوده است.

رفیق پویان ابتدا به توضیح شرایطی که روشن فکران کمونیست در آن قرار داشتند

می پردازد و به رساترین شکل توضیح می دهد که بین این روشنفکران و کارگران (و دیگر توده های ستم دیده خلق) جدائی غم انگیزی وجود دارد و می نویسد: "ما نه هم چون ماهی در دریای حمایت مردم، بلکه هم چون ماهی های کوچک و پراکنده در محاصره تمساحها و مرغان ماهی خوار به سر می بریم". پس از اذعان به چنین واقعیتی که خود نمودار توجه و درک درست وی و رفقای همراش از شرایط موجود بود (شرایطی که امروز علی رغم همه تغییراتی که رخ داده و تفاوت هایی که شکل گرفته هم چنان به شکل دیگری وجود دارد) به جستجوی دلایل این امر می پردازد و می نویسد: "ببینیم دشمن دقیقاً چه شیوه هایی را برای جدا نگاه داشتن ما از مردم به کار می گیرد"، و "راه های عمده ای را که دشمن برای جدا کردن ما از پرولتاریا و پرولتاریا از ما برگزیده" را توضیح داده و بعد مطرح می کند: "برای این که پایدار بمانیم، رشد کنیم و سازمان سیاسی طبقه کارگر را به وجود آوریم، باید طلسم ضعف خود را بشکنیم، باید با توده خویش رابطه ای مستقیم و استوار به وجود آوریم" با درک این امر که طبقه کارگر زمانی قادر است نقش انقلابی و

تجربه فعالیت سازمان سیاسی نظامی چریکهای فدائی خلق در دهه پنجاه آن را به ثبوت رساند. ثانیاً در اثر مبارزه این نیرو، فضای انقلابی در جامعه به وجود آمده و کارگران و دیگر توده‌های مردم با احساس پشتیبانی از حضور یک قدرت انقلابی که متعلق به خود آنهاست مبارزه خود علیه دشمنان‌شان را با قدرت بیشتری به پیش می‌برند. در استراتژی چریکهای فدائی خلق، امر سیاسی و امر نظامی به طور ارگانیک در هم ادغام شده است. هر چه دشمن از نظر نظامی بیشتر ضربه بخورد نیروی سیاسی بیشتر رشد

می‌کند و در چنین پروسه‌ای با متلاشی شدن هر چه بیشتر قدرت دشمن، شرایط مبارزاتی نوینی در جامعه ایجاد می‌شود که طی آن کارگران امکان تشکیل طبقاتی می‌یابند و جنگ مسلحانه که هدف خود را نابودی ارتش ضد خلقی به مثابه ستون فقرات سلطه ضد خلقی حاکم قرار داده با قدرت‌گیری این طبقه، انقلاب را تا کسب قدرت سیاسی پیش می‌برد. تجربه جنگ مسلحانه در کردستان در اوایل روی کار آمدن رژیم جمهوری اسلامی که طی آن کارگران و دیگر توده‌های ستم‌دیده بیش از هر جای دیگر

در ایران امکان گسترش مبارزات خود در اشکال غیرمسلحانه و متشکل شدن خود را یافتند، به سهم خود درستی این راه را با گویائی تمام تأیید نمود. در پرتو این تجارب غنی مبارزاتی است که کارگران آگاه باید پرچم رهایی خود و طبقه‌شان که در رستاخیز سیاهکل با افتخار برافراشته شد را بر دوش کشیده و اجازه ندهند که مغرضین با تبلیغات زهرآگین خود توجه کارگران نسبت به راه رهایی خود را به کجراه بکشانند.

از کارگران چریک فدائی خلق بیاموزیم

بقیه از صفحه ۱

پس از آن که اولین گلوله علیه رژیم حاکم در سال ۱۳۴۹ در جنگل‌های سیاهکل، از سلاح چریکهای فدائی خلق شلیک شد و تحولی کیفی در مبارزات خلق ما به وجود آورد، رفیق یوسف زرکاری از اولین کارگرانی بود که با شور و شوق تمام همه انرژی انقلابی خود را در خدمت گسترش انقلاب مسلحانه‌ی ایران قرار داد.

رفیق پس از مدتی فعالیت، در شهریور ماه سال ۱۳۵۰ در شرایط خفقان آن زمان، به وسیله‌ی سازمان منور امنیت دستگیر شد. مزدوران جنایت‌کار، طبق معمول، رفیق را به زیر شکنجه بردند. آن‌ها تصور می‌کردند که می‌توانند دهان این فرزند راستین خلق را بگشایند و اسرار خلق را از زبان او بیرون بکشند. ولی تصورشان باطل بود. رفیق با تکیه به ایمان و صداقت انقلابی خود دست به صحنه‌سازی در

مقابل دشمن زد و چنین وانمود کرد که یک عنصر ساده‌ی سیاسی است و در حالی که در تمام مدت بازداشت که با شکنجه‌های وحشیانه نیز همراه بود، کینه و نفرت بی‌حدش را به دشمن در دل خود حفظ می‌کرد، توانست ماهرانه دشمن را خام کند. او بعد از یک سال از زندان آزاد شد و با پی‌گیری و پشت کار زیاد توانست دوباره با سازمان "چریکهای فدائی خلق" ارتباط بگیرد. رفیق یوسف پس از ارتباط با سازمان، تجارب یک‌ساله‌ی خود را در زندان، در کتابی نوشت که به نام "خطرات یک چریک در زندان" منتشر شد. این کتاب حقایق بسیاری را از وضع زندان‌های شاه و مأموران سازمان امنیت بازگو می‌کند و نشان می‌دهد که قدرت رژیم علیرغم همه تبلیغات دربار‌ه‌ی آن، در مقابل قدرت ایمان و اراده‌ی فرزندان راستین خلق، چقدر پوشالی و زبون و ناتوان است.

رفیق یوسف زرکاری از اولین کارگران آگاه و مبارز تشکیل‌دهنده‌ی صفوف چریکهای فدائی خلق بود. کارگر کمونیستی که به صفوف این تشکل پیوست تا بتواند به

وظیفه‌ی انقلابی خود در قبال طبقه‌ی خویش و مردم رنج‌دیده‌ی ایران، به بهترین وجه جامعه‌ی عمل ببوشاند. تلاش‌ها و جان‌فشانی‌های کمونیست‌هائی چون رفیق یوسف بود که باعث هواداری کارگران مبارز از چریکها شد و همگان شاهد بودند که چگونه کارگران در شرایط انقلاب و قیام دسته‌دسته به حمایت از سازمان آن‌ها برخاستند. این واقعیت نشان داد که در شرایط ایران که دیکتاتوری بر آن حاکم است پیشرو مسلح توانسته است با تاثیرگذاری عمومی بر مبارزات کارگران و روح و روان آن‌ها شرایط ارتباط کمونیست‌ها با کارگران را تسهیل ساخته و امکان تماس مستقیم را فراهم نماید. این تجربه والا و بسیار پر اهمیت برای جنبش کمونیستی ایران با تلاش‌های بی‌دریغ و فداکاری‌ها و با خون کمونیست‌هائی چون رفیق کارگر یوسف زرکاری حاصل شده است. یادش گرامی باد!

پایان موفقیت‌آمیز اعتصاب کارگران

"شرکت تکاب نیرو"!

کارگران تکاب نیرو در منطقه‌ی جاده قدیم کرج، از روز سه شنبه ۷ بهمن‌ماه تا یکشنبه ۱۲ بهمن‌ماه، در اعتراض به آن‌چه که طولانی‌شدن پرداخت مطالبات مزدی‌شان عنوان شده، دست از کار کشیدند. نزدیک به ۶۰ کارگر در این مجموعه که در اقدامی اعتراضی از انجام فعالیت روزانه‌ی خود، که به ثبت ورود و خروج موجودی انبارهای شرکت برق تهران مربوط می‌شود، خودداری کردند. آن‌ها برای جلوگیری از هرگونه بی‌نظمی، درب‌های انبارهای این شرکت را بسته بودند. به‌گفته‌ی یکی از کارگران، این اقدام اعتراضی کارگران واکنش به تعللی است که مسئولان شرکت برق منطقه‌ای تهران در پرداخت مزایای دو سال پاداش و یک سال حق سختی کار کارگران انجام داده‌اند و به همین دلیل در حال حاضر هر کارگر تکابنیرو به‌طور متوسط نزدیک به سه میلیون تومان طلب کار است. به‌دنبال این حرکت اعتراضی، صبح روز سه شنبه ۱۴ بهمن‌ماه، ۶۰ کارگر تکاب نیرو که در اقدامی هماهنگ در این اعتراض صنفی شرکت کرده بودند، به‌صورت مشروط تصمیم به پایان اعتصاب گرفتند. بر اساس تصمیم

کارگران، هم‌زمان با خاتمه‌ی اعتصاب و بازگشت به کار کارگران این واحد خدماتی، پنج نفر از آن‌ها به‌عنوان نماینده برای مذاکره با مدیریت برق منطقه‌ای تهران تشکیل جلسه خواهند داد. کارگران تکاب نیرو مدعی‌اند از زمانی که این شرکت در نیمه‌های دهه‌ی ۷۰ فعالیت مستقل خود را آغاز کرده است مطالبات مزدی آن‌ها با مشکلاتی پرداخت شده است. روز یکشنبه ۲۶ بهمن‌ماه، کارگران شرکت تکاب نیرو اعلام کردند که، در پی اعتصاب یک هفته‌ای کارگران شاغل در این شرکت که در تاریخ ۷ تا ۱۴ بهمن‌ماه صورت گرفت، تمامی مطالبات مزدی به‌تعمیق‌افتاده‌ی کارگران این واحد خدماتی، از جمله طلب مربوط به پاداش تولید، سختی کار و سود سهام تمامی کارگران، پرداخت شده است. فعالیت شرکت تکاب نیرو که از آن به‌عنوان انبار مرکزی شرکت برق منطقه‌ای تهران نام برده می‌شود در روزهایی که کارگران اعتصاب کرده بودند برای جلوگیری از هرج و مرج، متوقف شده بود. بنابه این گزارش؛ به‌طور مشخص در فاصله‌ی روزهای هفتم تا چهاردهم بهمن‌ماه کارگران تکاب نیرو به نشانه‌ی اعتراض به وضعیت نامعلوم مطالبات خود، درب‌های انبار شرکت برق منطقه‌ای تهران را به‌روزی هرگونه ورود و خروج کالا بسته

و در نمازخانه تجمع کرده بودند. اقدام اعتراضی کارگران تکاب نیرو پس از آن خاتمه یافت که یک هیات پنج نفره از نمایندگان آن‌ها با مدیریت شرکت برق منطقه‌ای برق تهران بر سر برآورده‌شدن خواسته‌های صنفی آن‌ها توافق کردند. پرداخت معوقات مزدی کارگران تکاب نیرو و منظم‌شدن پرداخت‌هایی که هر ماه از سوی شرکت برق منطقه‌ای تهران بابت هزینه‌های جاری شرکت تکاب نیرو انجام می‌شود از جمله خواسته‌های کارگران این واحد خدماتی بوده است.

اعتصاب کارگران کارخانه‌ی لوله و نورد

صفا و اخراج ۱۰ کارگر معترض!

به‌دنبال این که بیش از ۱۰۰۰ کارگر کارخانه‌ی لوله و نورد صفا، ساعت ۱۲ ظهر روز یکشنبه ۱۲ بهمن‌ماه، در اعتراض به بدقولی کارفرما و عدم پرداخت قسط دوم طلب

کارگران، دست از کار کشیده و تولید در این واحد تولیدی را متوقف ساختند، دور جدیدی از اعتراض کارگری در این کارخانه شروع شد. ماه قبل پس از تجمع کارگران در محوطه‌ی کارخانه در اعتراض به تعویق چهار ماه حقوق و عدم پرداخت بیش از ۱۶ ماه حق بیمه، در روز شنبه ۲۰ دی ماه، توافق‌نامه‌ای به امضای کارفرما و اعضای شورای تامین ساوه رسیده بود. این مصوبه تأکید می‌کرد که: در روزهای ۲۱ دی، ۱۰ بهمن، ۱۰ اسفند و ۲۵ اسفند مبلغی معادل یک‌ماه حقوق به کارگران پرداخت شود و روز ۲۸ اسفند نیز عیدی و پاداش کارگران پرداخت شود. اگرچه کارفرما قسط اول مطالبات معوقه کارگران را با یک روز تأخیر در تاریخ روز دوشنبه ۲۲ دی‌ماه پرداخت نمود، اما بعداً کارفرما با گذشت سه روز از موعد پرداخت قسط دوم حاضر نشد این مبلغ را به کارگران پرداخت کند و کارگران در اعتراض به خلف وعده‌ی او دوباره تولید را در ۱۲ بهمن ماه متوقف کردند. صبح روز سه شنبه ۱۴ بهمن ماه، در سومین روز متوالی تجمع اعتراضی مجدد کارگران، صدها کارگر اعتصابی با تجمع در محوطه‌ی کارخانه سعی کردند توجه مقام‌های محلی را به خواسته‌های خود جلب کنند. هم‌زمان نزدیک به ۲۶ راننده کامیون که با سفر از بندرعباس به ساوه برای کارخانه‌ی لوله و نورد صفا مواد اولیه [ورق] آورده بودند مقابل درب ورودی کارخانه تجمع کردند. این رانندگان به عدم پرداخت به‌موقع دست‌مزدشان اعتراض داشتند. یکی از کارگران حاضر در تجمع گفت:

یکی از مدیران میانی کارخانه دیروز در جمع کارگران حاضر شد و گفت هر کارگری که از شرایط کارخانه ناراضی است خود را معرفی کند تا با او تسویه حساب کنیم. یعنی بعد از آن که کارگران تا این حد با کارفرما مدارا کردند جواب آخرشان اخراج است. در پی ادامه‌دار شدن اعتراض صنفی بیش از ۱۰۰۰ کارگر این واحد تولیدی، عملاً کارخانه تعطیل شد و کارگران اعتصابی که در محل کارخانه تحصن کرده بودند به بیرون از درهای کارخانه هدایت شدند. پنج روز از موعد پرداخت قسط دوم مطالبات معوقه کارگران می‌گذشت اما کارفرما پولی به حساب کارگران واریز نکرده بود.

در تداوم اعتراضات کارگران کارخانه‌ی لوله و نورد صفا، صبح روز شنبه ۲۵ بهمن ماه، کارفرمای این واحد تولیدی با نصب اطلاعیه‌ای در محوطه کارخانه از اخراج ۱۰ کارگر کارخانه خبر داد. کارگران به‌منقل از مدیران کارخانه می‌گویند این ۱۰ کارگر به توصیه‌ی شورای تامین شهرستان ساوه در لیست اخراج قرار گرفته‌اند. بر اساس این گزارش، کارفرما هفته‌ی گذشته نیز، دو نفر از مهندسان کارخانه را به‌دلیل همراهی با اعتصاب کارگران اخراج کرده بود. کارفرمای این واحد روز بعد (یکشنبه ۲۶ بهمن ماه) با وعده‌ی پرداخت بخشی از معوقات حقوقی کارگران تا ۱۲ اسفندماه، موفق شد اعتصاب صنفی نزدیک به ۱۰۰۰ نفر از کارگران لوله و نورد صفا را پایان بخشد. در همین حال به گفته‌ی کارگران، در دو روز گذشته علاوه بر اخراج ۱۰ نفر از کارگران متخصص، ۴ نفر دیگر از کارگران

به‌دلیل عدم رضایت از نحوه‌ی پرداخت مطالبات حقوقی اقدام به تسویه‌حساب و ترک کار کرده‌اند. یکی از کارگران اعتصابی، صبح روز دوشنبه ۲۷ بهمن ماه، با اعلام این خبر، گفت: در پی وعده‌ی کارفرما مبنی بر پرداخت مطالبات حقوقی آبان ماه کارگران تا دوازدهم اسفند، فعلاً کارگران به کار بازگشته‌اند، اما خط تولید "آر بی" که از خطوط تولید اصلی کارخانه است به‌دلیل اخراج ۱۰ کارگری که روز شنبه از کار اخراج شدند نمی‌تواند شروع به کار کند. کارگر دیگری در رابطه با ادامه‌ی اعتصاب در روزهای آینده، گفت: طبق وعده‌ی کارفرما، قرار است مطالبات حقوقی آبان ماه کارگران تا ۱۲ اسفند پرداخت شود و ۲۰ اسفندماه هم حقوق آذرماه پرداخت شود و پس از آن هم در چند روز باقی‌مانده تا پایان سال قرار است عیدی و پاداش کارگران پرداخت شود. در حال حاضر کارگران به امید تحقق وعده‌ی پرداخت معوقات حقوقی به کار بازگشته‌اند و امیدوارند این وعده‌ها به حقیقت پیوندد. آن‌ها می‌گویند در صورت محقق‌نشدن وعده‌ها مجدداً به اعتراض‌شان ادامه خواهند داد.

مأموران انتظامی به سود کارفرما تجمع اعتراضی کارگران ذوب آهن اردبیل را به هم زدند!

صبح روز شنبه ۱۱ بهمن ماه، نزدیک به ۱۰۰ کارگر کارخانه‌ی ذوب آهن اردبیل در اعتراض به تعویق ۸ ماه حقوق و نامشخص بودن وضعیت شغلی‌شان، در مقابل ساختمان استانداری اردبیل تجمع کردند. این کارگران می‌گویند: کارفرما به بهانه‌ی این که تولید در این واحد صنعتی توجیه اقتصادی ندارد فعالیت این کارخانه را از اردیبهشت‌ماه سال جاری متوقف کرده است. به همین دلیل، هم اکنون ۲۵۰ نفر از کارگران این کارخانه بلا تکلیف هستند. آنان علاوه بر دریافت نکردن ۸ ماه حقوق مربوط به ماه‌های اردیبهشت، خرداد، مرداد، شهریور، مهر، آبان، آذر و دی ماه، حق عیدی سال ۹۲ را هم دریافت نکرده‌اند. به گفته‌ی کارگران، در اعتراض صبح امروز که با دخالت مأموران انتظامی حوالی ظهر خاتمه یافت، مسئولان استانداری به کارگران گفتند این کارخانه متعلق به بخش خصوصی است و ما زورمان به آنان نمی‌رسد. تجمع اعتراضی کارگران در مقابل ساختمان استانداری که صبح امروز شروع شده بود با دخالت مأموران انتظامی به اجبار حوالی ظهر پایان یافت.

روز دوشنبه ۱۳ بهمن ماه، برای دومین روز در هفته‌ی جاری، کارگران ذوب آهن اردبیل در اعتراض به ادامه‌یافتن بلا تکلیفی و بی‌توجهی کارفرما به مطالبات صنفی‌شان، در مقابل ساختمان استانداری تجمع کردند. بنابر گزارش

کارگران، تجمع اعتراضی کارگران ذوب آهن، همانند روز نخست، با دخالت مأموران انتظامی متوقف شد. کارگران بعد از آن که از سوی نیروهای نظامی به پارک مجاور ساختمان استانداری انتقال پیدا کردند به مرور متفرق شدند.

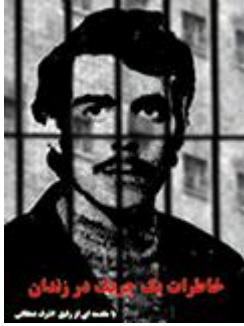
۱۰۰ کارگر مرکز خرید "پدیده شاندیز" در اعتراض به عدم پرداخت ۴ ماه حقوق بار دیگر تجمع کردند!

۴۷۰ کارگر مرکز خرید پدیده شاندیز مشهد از مهرماه امسال تاکنون حقوقی دریافت نکرده‌اند. این کارگران در هفته‌های گذشته در اعتراض به تعویق حقوق‌شان، دست از کار کشیده و با پی‌گیری در اعتراضات‌شان، کارفرما به آن‌ها قول داده بود معوقات‌شان را تا روز شنبه ۲۵ بهمن ماه، پرداخت کند. با عدم پرداخت معوقات حقوقی از جانب کارفرما، صبح روز شنبه ۲۵ بهمن ماه، حدوداً ۱۰۰ کارگر این مرکز خرید، در اعتراض به تعویق بیش از چهار ماه حقوق، بار دیگر در مقابل درب ورودی شهر رویایی این شرکت تجمع کردند.

عدم افزایش دست‌مزد کارگران نانوا و تجمع اعتراضی آن‌ها در مقابل فرمانداری سندج!

در پی مذاکرات نمایندگان کارگران نانوا و کارفرمایان در هفته‌های گذشته درباره افزایش دست‌مزد کارگران نانوا که بی‌نتیجه مانده بود، نزدیک به ۱۵۰ کارگر نانوا در سندج، عصر روز شنبه ۴ بهمن ماه، مقابل فرمانداری این شهر تجمع اعتراضی بر پا کردند. کارگران پیش از این گفته بودند که نمایندگان کارفرمایان با افزایش دست‌مزد کارگران خباز حتی برای چند درصد نیز موافقت نمی‌کنند. این گزارش می‌افزاید، دولت از اوایل آذرماه قیمت نان را نزدیک به ۳۰ درصد گران کرد و یکی از دلایل اصلی افزایش قیمت نان را افزایش دست‌مزد کارگران نانوا عنوان نمود. در حالی که، دست‌مزد کارگران شاغل در نانوائی‌های سندج از سال ۹۱ افزایش نیافته است.

در پی برگزاری این تجمع اعتراضی که با خواست افزایش دست‌مزدها برپا شده بود روز یکشنبه ۵ بهمن ماه ایلنا گزارش داد که: جلسه‌ای با حضور نمایندگان کارگران، نمایندگان کارفرمایان و مقامات محلی در ساختمان فرمانداری برگزار شد. در این جلسه فرماندار به‌صورت شفاهی قبول داد که موضوع افزایش دست‌مزد کارگران نانوائی سندج را تا دو هفته‌ی آینده فیصله دهد. بر اساس این گزارش نماینده‌ی کارگران در این جلسه علاوه بر مذاکره برای افزایش دست‌مزد، نسبت به حمایت مسئولان دولتی از مکانیزه‌شدن کارگاه‌های خبازی نیز هشدار داد.

طوارات باغچه در زندان

اعتصاب دو روزه کارگران در پتروشیمی ایلام

کارگرانی که در چهارچوب شرکت پیمان کاری "استیم" در کارخانه پتروشیمی ایلام کار می کنند از روز سه شنبه ۲۸ بهمن ماه در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدهایشان دست به اعتصاب زده اند. بر اساس گزارشات منتشر شده، با توجه به بی توجهی کارفرما کارگران معترض اعلام کرده اند که تا دریافت دستمزدهای معوقه شان به اعتصاب شان ادامه خواهند داد.

اعتصاب کارگران سیمان تجارت مهریز در اعتراض به بر خوردهای توهین آمیز مدیران کارخانه!

صبح روز سه شنبه ۷ بهمن ماه، کارگران کارخانه سیمان تجارت مهریز در اعتراض به برخوردهای توهین آمیز دو تن از مدیران این کارخانه با کارگران، برای دومین روز متوالی دست از کار کشیدند و تولید را متوقف کردند. کارگران معترض، خواهان اخراج این دو مدیر به دلیل رفتار توهین آمیز با کارگران هستند، و تا زمانی که این دو مدیر از کار برکنار نشوند بر اعتراض خود پافشاری خواهند کرد. کارگران معتقدند که مسئولان اداره کار نیز بیشتر هوادار کارفرمایان هستند و سخنان نماینده آن ها متقاعدکننده نیست.

تجمع کارگران اخراج شده در مقابل ساختمان فرمانداری میاندورود!

جمعی از کارگران اخراجی کارخانه دربال، صبح روز سه شنبه ۷ بهمن ماه، در اعتراض به اخراج و تعطیلی این واحد صنعتی، در مقابل ساختمان فرمانداری میاندورود مازندران تجمع کردند. یک کارگر اخراجی معترض کشتارگاه صنعتی مرغ دربال،

از ۱۵ بهمن ماه به دلیل آن چه «عدم نیاز کارفرما به کار آنان» عنوان شده تسویه حساب کامل شدند. به گزارش منبع خبری ایلام تسویه حساب کامل با ۲۶ کارگر فصلی به این دلیل انجام شده است که مدیران معدن طلای آق دره در جریان اعتراض ۳۵۰ کارگر فصلی در روز ششم دی ماه، آنان را عامل اصلی اغتشاش در معدن معرفی کرده بودند. بنابر این گزارش، تسویه حساب شدگان کارگرانی هستند که از یک تا هفت سال سابقه کار دارند و به دلیل ماهیت کار فصلی، هر سال با آغاز فصل سرما و بهیوژه در ابتدای زمستان بیکار می شوند و مجددا در اوایل فصل بهار دوباره به کارشان بازمی گشتند. اما امسال به دلیل اعتراض صنفی، با کارگران فصلی تسویه حساب کامل شده است و این کارگران امکان بازگشت به کار مجدد در فصل بهار را ندارند. گفته می شود که همه ی مطالبات این کارگران که شامل سنوات، عیدی و سایر مزایای شغلی می شد به آنان پرداخت شده ولی حتی عضویت این ۲۶ کارگر در تعاونی مصرف کارگران لغو شده است. به گفته کارگران فصلی معدن آق دره از مجموع ۲۶ کارگر، ۱۲ نفر در جریان شکایت کارفرمای این واحد معدنی، به نهاد قضایی تکاب احضار شده بودند که اکنون با قید وثیقه آزاد شدند. کارگران همچنین گفتند: دلیل تشکیل پرونده ی قضایی برای کارگران معترض، واکنش حدود ۳۵۰ نفر از کارگران این معدن به اخراج شان بوده است.

جریمه شدن تعمیر کاران قطار در صورت گزارش بی کیفیت بودن قطعات!

کارگران تعمیر کار مولد بخار قطار راه آهن، روز پنجشنبه ۲۳ بهمن ماه، اعلام کردند، شرکت رجاء، قطعات بی کیفیت در اختیار کارگران تعمیر کار قرار می دهد و در صورت خراب شدن قطعات پول آن را از کارگران می گیرد. متاسفانه مدتی است کارگران چوب بی کیفیت بودن قطعات مورد استفاده در بخش های مختلف قطار را می خورند و به محض گزارش خرابی قطعات، جریمه قطعه می خوردند و به محض کارشناسان رجاء از کارگر گرفته می شود. کارگران این شرکت می گویند مسئولین این شرکت به این مسئله توجه نمی کنند که کارگری که پایه حقوق ۷۰۰ هزار تومانی دارد چگونه می تواند ۱ میلیون تومان جریمه ی قطعه را بدهد. یکی از کارگران در ادامه افزود: بعد از گزارش خراب شدن قطعات به کارشناسان، آن ها کارگران تعمیر کار را مقصر اعلام کرده و ما را به بی احتیاطی متهم می کنند. کارشناسان، کارگر را مقصر می دانند در حالی که کیفیت قطعات آنقدر پایین است که در بسیاری از مواقع کارگر تمام تلاش خود را می کند تا جایی که می تواند قطعه را حفظ کند. وی در بخش دیگری گفت: جریمه های سنگینی که برای کارگران در نظر می گیرند باعث می شود کارگران اصلا اقدام به گزارش دادن نکنند، در این صورت قطار به همان شکل حرکت می کند و بعدا معلوم نیست چه اتفاقی برای آن قطار می افتد.

تجمع اعتراضی کارگران آبفای اهواز!

یکی از کارگران پیمانی آبفای اهواز صبح روز سه شنبه ۷ بهمن ماه، اعلام داشت، امروز جمعی از کارگران پیمان کاری اداری آب و فاضلاب اهواز که تحت مسئولیت شرکت پیمان کاری پرتو داچک کار می کند در اعتراض به تعویق ۴ ماه حقوق و پرداخت نشدن ۵ ماه حق بیمه شان به سازمان تامین اجتماعی، در مقابل ساختمان اداری آب و فاضلاب غرب اهواز، دست به تجمع زدند. معوقات بیمه ای کارگران مربوط به ماه های فروردین، مرداد، آبان، آذر و دی ماه سال جاری می باشد. این کارگر در ادامه افزود، شرکت پیمان کاری پرتو داچک، در حال حاضر به عنوان آخرین پیمان کار آبفای اهواز از مردادماه مسئولیت حدود ۳۰۰ کارگر را به عنوان موتورچی و پمپچی آب در سطح شهر اهواز بر عهده گرفته است، پیش از این کارگران تحت مسئولیت چند شرکت پیمان کاری دیگر مشغول کار بودند. بر مبنای گفته ی این کارگر آب و فاضلاب اهواز، همزمان با اجتماع کارگران، مدیرعامل اداری آبفای اهواز در جمع معترضین حاضر شد و وعده ی پرداخت بخشی از مطالبات کارگران را تا چند روز آینده داد.

کارگران معدن طلای آق دره و نمونه ای از ظلم سرمایه داران و دولت حامی شان علیه کارگران!

پس از این که در اوائل دی ماه سال جاری کارفرمای شرکت پویا زرکان به عنوان پیمان کار اصلی معدن طلای آق دره واقع در ۲۵ کیلومتری شهرستان تکاب در استان آذربایجان غربی ۳۵۰ نفر از کارگران فصلی معدن را اخراج نمود و پس از آن که در روز شنبه ۶ دی ماه، در دفاع از کارگران اخراجی، کارگران شاغل و اخراجی دست به یک جمع اعتراضی زده ولی پاسخی از دولت و کارفرمای مربوط نشنیدند که این امر منجر به اقدام به خودکشی سه کارگر از روی خشم و استیصال آنان گشت، و پس از آن که تعدادی از کارگران به جرم ایجاد اغتشاش به مراجع قضایی کشانده شدند، حال آخرین خبر حاکی است که کارفرما در روز چهارشنبه ۱ بهمن ماه به بهانه ی عدم نیاز شرکت، ۴۰ کارگر پیمانی معدن طلای آق دره را نیز اخراج کرده است. یکی از کارگران با اشاره به تفاوت کاری کارگران فصلی و کارگران دائم گفت: پس از خروج کارگران فصلی از معدن، حدود ۲۵۰ نفر از کارگران که عموما کارگران فنی، نگهبانان و رانندگان ماشین های راه سازی همانند لودر و بولدزر هستند در فصل سرما باقی می ماندند و به کار آماده سازی معدن برای سال آینده و زمان بازگشت به کار کارگران فصلی مشغول می شوند. ۴۰ کارگری که اخراج شده اند از همین نیروهای دائمی بودند. اخراج شدگان از هشت تا ۱۲ سال سابقه کار داشته اند. همچنین ۲۶ کارگر فصلی معدن طلای آق دره

کرده‌اند اما به دلیل محقق نشدن، به وعده‌های جدید نیز امیدوار نیستند.

تجمع اعتراضی کارگران مقابل فرمانداری ملایر!

یکی از کارگران معترض کارخانه‌ی ذوب‌آهن آلیاژی ملایر اعلام داشت که روز سه‌شنبه ۳۰ دی ماه، نزدیک به ۵۰ نفر از کارگران این شرکت در مقابل فرمانداری ملایر تجمع کرده و خواستار رسیدگی به مطالبات معوقه‌شان شدند. کارگران کارخانه‌ی ذوب‌آهن آلیاژی ملایر بیش از ۷ ماه حقوق و موقوفات بیمه‌ای طلبکارند. علاوه بر موقوفات اسامال، حقوق و موقوفات ماه‌های خرداد، مهر و آذر سال ۹۲ نیز، باقی مانده است. این کارگر همچنین اعلام کرد کارخانه‌ی ذوب‌آهن آلیاژی ملایر از ۳۰ آبان‌ماه به‌طور کامل تعطیل و نزدیک به ۱۱۰ کارگر از آن زمان تاکنون بیکار شده‌اند. کارگر دیگری از این کارخانه در روز چهارشنبه ۱ بهمن‌ماه گفت: در جلسه‌ای که روز قبل در فرمانداری مابین مسئولین شرکت و مسئولین فرمانداری ملایر برگزار شد، اجازه‌ی ورود به نماینده‌ی کارگران داده نشد و طرفین پس از انجام مذاکراتی در غیاب نمایندگان کارگری اعلام کردند موقوفات کارگران به‌صورت اقساط تا اردیبهشت‌ماه به حساب‌شان واریز خواهد شد. امری که به گفته‌ی کارگران، با توجه به میزان بالای موقوفات حقوقی و بیمه‌ای وصول زود هنگام آن دور از ذهن است. یکی دیگر از کارگران معترض با اشاره به این‌که همه‌ی ۱۱۰ کارگر بیکار شده، قراردادی سفیدامضاء هستند، گفت: از ابتدای شروع به کار دولت، مرتب این مورد از سوی وزیر صنعت تاکید شد که قراردادهای سفیدامضاء باید برچیده شوند اما عملاً این اتفاق نیفتاد!

سخت‌تر کردن شرایط کار توسط کارفرما، به‌عنوان تویخ دو تن از کارگران معترض فولاد و چدن دورود!

یکی از کارگران معترض کارخانه‌ی فولاد و چدن دورود در لرستان، روز سه‌شنبه ۲۱ بهمن‌ماه با اشاره به این‌که، چند کارگر این کارخانه‌ی صنعتی که در تجمع اعتراضی کارگران در چند هفته‌ی گذشته حضور داشتند از طرف مدیریت کارخانه تویخ گشته و شغل پایین‌تری به آنان واگذار شده است، اظهار داشت: این کارگران پیش از این از تکنیسین‌های برق بودند که به دلیل شرکت در تجمع اعتراضی کارگران از سوی کارفرما مورد تویخ قرار گرفته و از روز جمعه ۱۷ بهمن‌ماه، به بخش سنگ‌زنی (سخت‌ترین بخش کارخانه) منتقل شده‌اند. کار در این قسمت هیچ تناسبی با رشته‌ی تخصصی و موقعیت شغلی این کارگران که سابقه‌ی ۱۰ ساله کار در این شرکت دارند، ندارد. یکی دیگر از کارگران معترض که به شدت از این اتفاق ناراحت بود، عنوان کرد: مسئولین شرکت به عمد این کار را انجام می‌دهند تا سایر کارگران بترسند و دیگر برای

تجمع متحدانه‌ی کارگران کمپرسورسازی تبریز، مانع خروج ابزار کارشان از کارخانه شد!

کارگران شرکت کمپرسورسازی تبریز از ساعت ۲۰ پنجشنبه شب ۲ بهمن‌ماه، تا ساعت ۲ بامداد روز جمعه ۳ بهمن‌ماه، در مقابل این کارخانه تجمع کردند و مانع خروج ماشین‌آلات و سوخت موجود در کارخانه توسط عوامل کارفرما شدند. پایگاه خبری آناج در استان آذربایجان شرقی روز شنبه ۴ بهمن‌ماه اعلام کرد که در حاشیه‌ی این تجمع صنفی بیش از ۳۰ خودروی نیروی انتظامی در محل مشاهده شده است. این منبع خبری همچنین اعلام کرده است که در آذرماه سال جاری نیز کارگران این کارخانه در اعتراض به عدم دریافت سه ماه حقوق و پرداخت نشدن حق بیمه کارگران طی یک سال و نیم گذشته، اعتصاب کرده بودند.

توقف تولید توسط کارگران معدن طزره در اعتراض به تعویق ۳ ماه حقوق!

روز یکشنبه ۵ بهمن‌ماه، حدود ۱۰۰۰ نفر از مجموع ۱۴۰۰ کارگر معدن طزره، از معادن ذغال‌سنگ البرز شرقی در اعتراض به پرداخت نشدن بیش از ۳ ماه حقوق، دست از کار کشیده و در محوطه‌ی معدن، مقابل ساختمان امور اداری مبادرت به تجمع نمودند. این کارگران سپس به دلیل آن‌چه "بی‌توجهی کارفرما به این اعتراض" ذکر شد، برای ادامه‌ی اعتراض به مقابل فرمانداری شاهرود رفتند. بر اساس این گزارش، یکی دیگر از دلایل اعتراض امروز کارگران خوداری کارفرما از ابلاغ رسمی شدن حدود ۱۰۰ نفر از کارگران قراردادی است. به گفته‌ی کارگران این واحد، اگر این حکم سریعاً ابلاغ شود حقوق و سایر مزایای قانونی کارگران تا پایان سال افزایش می‌یابد. بعد از تجمع در مقابل ساختمان فرمانداری شاهرود، فرماندار با حضور در جمع معترضین وعده‌ی پی‌گیری مطالبات کارگران را حداکثر تا ده روز آینده داد و کارگران پس از شنیدن سخنان این مقام مسئول به اجتماع صنفی خود خاتمه دادند و به محل کار خود بازگشتند. اما روز دوشنبه ۶ بهمن‌ماه، کارگرانی که برای تمدید دفترچه‌های بیمه‌ی خانواده‌های‌شان به اداره‌ی تامین اجتماعی دامغان مراجعه کرده بودند، پاسخ دل‌سردکننده دریافت کرده و دفترچه‌های بیمه‌شان تمدید نشد. به همین دلیل هم کارگران می‌گویند در گذشته نیز چنین وعده‌هایی دریافت

با اعلام اخراج شدن ۱۰۰ کارگر این شرکت از شرکت‌های سهامی زربال آمل، زیرمجموعه سازمان اقتصادی کوثر در ساری واقع در استان مازندران، اظهار داشت: کارفرما ۱۰۰ کارگر این واحد تولیدی با میانگین سابقه‌ی کار ۷ تا ۱۷ سال را از ابتدای بهمن‌ماه و بعد از اتمام قرارداد کارشان اخراج کرده است. این کارگر درباره دلایل تجمع اعتراضی امروز افزود: کارفرمای واحد کشتارگاهی دربال به بهانه انجام تعمیرات ساختمانی از یک هفته قبل علاوه بر اخراج ۱۰۰ نفر از کارگران، این واحد تولیدی را موقتاً تعطیل اعلام کرده است. کشتارگاه دربال بیش از ۱۲۰ کارگر دارد که همه آنان در آستانه سال نو بیکار شده‌اند. نگرانی کارگران تامین معیشت خانواده‌هایشان بعد از دست دادن شغل است.

تجمع اعتراضی کارگران اخراجی معدن آنومالی شمالی مقابل دفتر پیمان کار!

حدود ۴۰ کارگر اخراجی معدن سنگ‌آهن آنومالی شمالی واقع در بافق به‌همراه خانواده‌هایشان صبح روز یکشنبه ۱۲ بهمن‌ماه، مقابل ساختمان شرکت پیمان کاری "شهداد" در معدن سنگ‌آهن مرکزی این شهرستان تجمع کردند. کارگران معترض خواستار استخدام در معدن سنگ‌آهن مرکزی یا راه‌اندازی مجدد معدن آنومالی شمالی شده‌اند. صبح روز چهارشنبه ۸ بهمن‌ماه، نیز حدود ۳۰ کارگر اخراجی معدن سنگ‌آهن آنومالی شمالی واقع در ۲۵ کیلومتری شهرستان بافق، مقابل درب ورودی معدن سنگ‌آهن مرکزی این شهرستان، دست به تجمع اعتراضی زده بودند. نزدیک به ۸۵ کارگر معدن آنومالی شمالی از یک ماه و نیم پیش پس از اتمام پروژه‌ی استخراج سنگ‌آهن از این معدن، بیکار شده‌اند. در پی اعتراضات و پیگیری‌های انجام‌شده توسط کارگران اخراجی معدن آنومالی شمالی، روز پنجشنبه ۱۶ بهمن‌ماه، جلسه‌ای با حضور فرماندار بافق و مدیریت سنگ‌آهن مرکزی بافق و همچنین مدیریت شرکت پیمان کاری شهداد (پیمان کار نیروی انسانی معدن آنومالی شمالی) جهت رسیدگی به وضعیت کارگران بیکار شده‌ای که خواستار بازگشت به کار بودند برگزار شد و در نهایت مقرر شد نسبت به بکارگیری این کارگران در معادن بافق اقدامات لازم به‌عمل آید. مدیریت سنگ‌آهن مرکزی بافق به کارگران اخراجی وعده داد تا پایان بهمن‌ماه نسبت به بکارگیری این نیروها در معدن سرب و روی مهریز اقدامات لازم را انجام دهد.

دفاع از حقوق صنفی‌شان اعتراض نکنند. این دو نفر به‌خاطر دفاع از حقوق کارگران در کنار سایر همکارانشان در تجمع حضور داشتند. یکی از این کارگران دچار مشکلات تنفسی است و کار در بخش سنگ‌زنی که شرایط سختی هم دارد، برای وضعیت جسمی این کارگر خطرناک است و از سر ناچاری و برای تامین مخارج زندگی مجبور است این شرایط سخت را تحمل کند. در ادامه‌ی این سخنان، کارگر مزبور گفت: هنوز مطالبات حقوقی کارگران فولاد و چدن دورود طی چهار ماه گذشته پرداخت نشده است.

کارگران بیکار شده‌ی قند ورامین هر روز مقابل کارخانه تجمع می‌کنند!

یکی از کارگران کارخانه‌ی قند ورامین، روز دوشنبه ۶ بهمن‌ماه اعلام کرد، تعطیل کردن غیرقانونی کارخانه توسط کارفرما، باعث شده تا ۴۰۰ کارگر (۱۱۰ کارگر دائمی و ۲۹۰ کارگر قرارداد موقت) بدون دریافت حقوق آخرین ماه کارشان، بیکار شوند. در پی تعطیلی کارخانه و بیکار شدن کارگران، نزدیک به ۲۰۰ کارگر قند ورامین، صبح روز چهارشنبه ۸ بهمن‌ماه، در اعتراض به تعطیلی این واحد تولیدی و بلا تکلیفی وضعیت شغلی‌شان برای چهارمین روز متوالی مقابل درب ورودی این کارخانه تجمع کردند. تجمع کنندگان کارگرانی هستند که بعد از اعلام تعطیلی کارخانه بیکار شده‌اند و مخالف دریافت مقرری بیمه‌ی بیکاری هستند. در چند سال اخیر این کارخانه در بعضی از ماه‌های سال، موقتا تعطیل می‌شد، اما حقوق کارگران در ایام بیکاری پرداخت می‌گردید. در حالی که این بار با وجود آن که زمان پایان قرارداد کارگران تا پایان اسفندماه است، کارفرما پس از اعلام تعطیل کارخانه و اخراج کارگران، آنان را برای دریافت مقرری بیمه‌ی بیکاری، به اداره‌ی کار معرفی کرده است. این کارگر قند ورامین با اشاره به پرداخت نشدن یک ماه از حقوق کارگران در دی ماه و ۳ سال حق کفش و لباس کارگران، در خاتمه افزود: بی‌توجهی به مشکلات معیشتی کارگران در آستانه‌ی سال نو، بی‌عدالتی است.

بر اساس گزارشات منتشر شده، کارگران قند ورامین روز شنبه ۲۵ بهمن‌ماه، نیز در اعتراض به تعطیلی این واحد تولیدی و بلا تکلیفی شغلی‌شان به اجتماع خود در مقابل درب ورودی کارخانه ادامه دادند. این کارگران از اوایل بهمن‌ماه و متعاقب تعطیلی این واحد، به طور روزانه در مقابل درب این کارخانه تجمع می‌کنند.

تجمع اعتراضی ۲۰۰ نفر از کارگران مس خاتون‌آباد!

صبح روز چهارشنبه ۸ بهمن‌ماه، کارگران شرکت‌های تابعه‌ی ذوب‌مس خاتون‌آباد، برای چهارمین بار طی یک ماهه‌ی اخیر، بار دیگر در مقابل فرمانداری شهر بابک در کرمان، تجمع اعتراضی برپا داشتند. صبح روز سه‌شنبه ۷ بهمن‌ماه، نیز تجمع مشابهی در مقابل فرمانداری شهر بابک برگزار شده بود. بر اساس این گزارش، بیش از ۲۰۰ نفر از کارگران این شرکت‌ها، که در پروژه‌های پالایشگاه، اکسیژن، اسید، انبار کنسانتره و کانی مس مشغول به‌کارند، نسبت به برگزاری آزمون استخدامی در مجتمع صنعتی ذوب‌مس خاتون‌آباد معترض‌اند. این کارگران که امروز به‌همراه خانواده‌هایشان در مقابل فرمانداری شهر بابک تجمع کرده بودند می‌گویند برگزاری آزمون استخدامی شرکت مس ایران، امنیت شغلی‌شان را تهدید می‌کند. متأسفانه هیچ یک از مسئولین فرمانداری و شرکت مس، به وضعیت ما رسیدگی نمی‌کنند. این کارگران می‌گویند: ما با آزمون استخدامی، به شرط این که در حد تعیین سطح باشد مشکلی نداریم، اما ترسمان این است که با این آزمون تعداد زیادی از نیروهایی که در این سال‌ها به امید استخدام در شرکت کار کرده‌اند، حذف شوند. تعدادی از نیروهای بومی پروژه‌ی خاتون‌آباد در سال‌های گذشته به‌عنوان نیروی پیمان‌کار در شرایط سخت و تحت قراردادهای موقت کار کردند به امید این که بعد از ۴ سال و راه‌اندازی پروژه، استخدام رسمی شوند. اما در حال حاضر شرایطی را گذاشته‌اند که طی آن ممکن است بسیاری از کارگران حذف شوند. وجود شرط سنی و همچنین طرح مسائلی چون ارائه‌ی معافیت پزشکی باعث می‌شود عملاً بسیاری از کارگران از کار بیکار شوند و در آزمون پذیرفته نشوند.

علی‌رغم صراحت مطالبه‌ی کارگران اما معاون سیاسی فرمانداری شهر بابک مدعی است که تجمعات ریشه در مسائل دیگری دارد و نگرانی کارگران در خصوص برگزاری آزمون استخدامی بی‌مورد است. چون در صورت جلسه‌ای که با حضور مسئولین مس تنظیم شد، مقرر شد هیچ فردی حذف یا اخراج نشود. وقتی صورت جلسه‌ای با امضای اعضای هیئت مدیره مس تنظیم شده که در پی این آزمون هیچ‌کس اخراج نمی‌شود پس این تجمعات و اعتراضات ریشه در جای دیگری دارد و بهانه‌جویی است. وی ادامه داد، وجود فارغ‌التحصیلان شاغل با رشته‌ی غیرمرتبط، یکی از معضلات دیگر شرکت مس می‌باشد، به گفته‌ی وی برگزاری آزمون می‌تواند وضعیت شغلی آن‌ها را مشخص کند. خواسته‌ی کارگران این است که آزمون لغو شود و اگر لغو شود خود کارگران ضربه می‌خورند. چون طبیعتاً یک فرد با لیسانس جغرافیا نمی‌تواند با این عنوان که مدرک کارشناسی دارد در سطح لیسانس در شرکت مس کار کند، چون رشته‌ی تحصیلی‌اش غیرمرتبط است. معاون سیاسی فرمانداری

وعدۀ داد پی‌گیری‌های لازم در این خصوص از سوی فرمانداری ادامه یابد.

صبح روز شنبه ۱۱ بهمن‌ماه، برای چهارمین روز پیاپی باز هم کارگران مس خاتون‌آباد در مقابل فرمانداری شهر بابک تجمع کردند. این کارگران که به‌همراه خانواده‌هایشان در مقابل فرمانداری شهر بابک تجمع کرده‌اند، می‌گویند: در طی این چهار روزی که به‌همراه خانواده‌هایمان در مقابل فرمانداری چادر زده‌ایم، هیچ مقام مسئولی به وضعیت ما رسیدگی نکرده است.

تجمع اعتراضی کارگران فولاد البرز مقابل فرمانداری تاکستان!

صبح روز شنبه ۱۸ بهمن‌ماه، حدوداً ۶۰ کارگر کارخانه فولاد البرز در اعتراض به تعویق سه ماه حقوق و تهدید امنیت شغلی‌شان، مقابل ساختمان فرمانداری تاکستان تجمع کردند. کارفرمای کارخانه فولاد البرز به بهانه‌ی این که تولید در این واحد صنعتی توجیه اقتصادی ندارد از یک‌سال پیش تا کنون حدود ۲۱۰ نفر از مجموع ۴۰۰ کارگر این کارخانه را بعد از اتمام قرارداد کاری‌شان اخراج کرده است. بنابر این گزارش، مدیران کارخانه فولاد البرز در سال ۹۲ حدود ۱۵۰ کارگر قرارداد موقت این واحد تولیدی را در دو مرحله با سوابق ۸ تا ۱۵ سال تعدیل کردند. همچنین ۶۲ نفر از کارگران قرار دادی نیز در مهر و آبان‌ماه سال جاری با اتمام قرارداد کارشان تعدیل شده‌اند. کارگران می‌گویند: کارفرما مطالبات معوقه‌ی کارگران در ماه‌های آبان، آذر و دی را پرداخت نکرده است. پیش از این معوقات حقوقی کارگران ۴ ماه بود که بعد از اجتماع هفته‌ی پیش کارگران، کارفرما روز پنجشنبه ۱۶ بهمن‌ماه، ساعت ۴ و نیم بعدازظهر حقوق مهرماه را پرداخت کرد. شرایط فوق، تهدیدی برای امنیت شغلی حدود ۱۹۰ کارگری است که در کارخانه باقی مانده‌اند. به‌همین دلیل طی یک ماه گذشته کارگران فولاد البرز بیش از ۵ بار مقابل ساختمان اداره کار و فرمانداری تاکستان تجمع کرده‌اند.

دومین روز متوالی تجمع اعتراضی کارگران شیشه‌ی آبگینه قزوین در اعتراض به ۳ ماه حقوق معوقه!

صبح روز دوشنبه ۲۰ بهمن‌ماه، برای دومین روز متوالی شماری از کارگران کارخانه‌ی شیشه‌ی آبگینه قزوین که حقوق آبان، آذر و دی‌ماه را دریافت نکرده‌اند در ادامه‌ی

محل وقوع حادثه بوده است. مجتمع عظیم گسترش هرمز، فاقد سیستم‌های ایمنی و امداد و نجات و اطفای حریق در حوضچه خشک بوده و کارگران در زمان برش کاری بر روی کشتی، دچار حریق می‌شوند اما به علت نبود سیستم اعلام حریق، کارگران حاضر در محوطه زمانی متوجه آتش شده‌اند که در محاصره قرار گرفته بودند. اما علی‌رغم این گزارش، روابط عمومی "شرکت صنایع کشتی‌سازی عظیم گسترش هرمز" روز سه‌شنبه ۳۰ دی‌ماه، با انتشار اطلاعیه‌ای توضیحات کارفرمای شرکت را به اطلاع عموم رساند که طی آن نامبرده ادعا نموده که: متأسفانه آتش‌سوزی به دلیل انجام کار گرم (کار با دستگاه جوش کاری و برش کاری) توسط پرسنل غیرمسئول صاحب کشتی و بدون هماهنگی با نیروهای ایمنی شرکت آغاز شد، آتش‌سوزی به دلیل وزش باد شدید به سرعت به سایر قسمت‌های کشتی انتشار یافت و با وجود تلاش‌های بسیار، نجات ۳ نفر از همکاران پیمان کار داربست‌بندی و تمیزکاری مخازن، میسر نشد.

بیکاری ۸۰ کارگر، در پی تعطیلی کارخانه‌ی مس کاران سمنان!

روز سه‌شنبه ۲۱ بهمن‌ماه، اعلام گشت که با تعطیلی کارخانه‌ی مس کاران سمنان، ۸۰ کارگر این کارخانه بیکار شدند. پس از تعطیلی کارخانه‌ی مس کاران، که در زمینه‌ی تولید انواع آندهای مسی و مفتول‌های مسی بدون اکسیژن در شهرک صنعتی شرق سمنان فعالیت می‌کرد، ۸۰ کارگر دایمی و قراردادموقت در این کارخانه با سوابق کار متفاوت مشغول کار بودند.

اخراج ۱۱۲ کارگر کارخانه‌ی پارس سرام، در قرچک ورامین!

یکی از کارگران اخراجی کارخانه‌ی پارس سرام، واحد تولید محصولات چینی بهداشتی در قرچک ورامین، روز دوشنبه ۶ بهمن‌ماه، از اخراج ۱۱۲ کارگر این کارخانه خبر داد و اظهار داشت: در این واحد تولیدی ۴۵۰ کارگر مشغول به کار بودند اما طی یک هفته‌ی گذشته به دلیل آن‌چه از سوی کارفرما "رکود بازار فروش محصولات" عنوان شده است، تعداد ۱۱۲ نفر از نیروی کار این کارخانه پس از خاتمه‌ی قرارداد موقت کارشان اخراج شده‌اند.

کرد و ۳۶ کارگر شاغل در این شرکت، در ایام پایانی سال بیکار شدند. هیئت مدیره‌ی شرکت استیل‌گاز سینا مدعی است که با کارگران تسویه‌حساب کرده است. اما کارگران می‌گویند: این موضوع سندیت نداشته و از طرف کارگران معتبر نیست چرا که پرداخت حقوق کارگران این شرکت از ۶ ماه تا یکسال به تاخیر افتاده است.

۵۰ کارگر قراردادی کارخانه نورد نوشهر اخراج شدند!

روز سه‌شنبه ۱۴ بهمن‌ماه، یکی از کارگران کارخانه نورد نوشهر در مازندران اعلام نمود که: این کارخانه که در زمینه‌ی تولید انواع میل‌گرد در غرب مازندران فعالیت دارد پیش از این حدود ۱۰۰ کارگر داشت که کارفرما در طول شش ماه گذشته ۵۰ نفرشان را بعد از اتمام قرارداد کار اخراج کرده است. کارگران قراردادی این کارخانه که ۵۰ نفرشان نیز اخراج شده‌اند حدود سه ماه از کارفرما مطالبات بیمه‌ای طلبکارند. همچنین به گفته‌ی کارگران، کارفرما هر ماه حقوق آنان را با تاخیر پرداخت می‌کرده و کارگران عیدی و پاداش سال گذشته را دریافت نکرده‌اند. سرمایه‌گذار فعلی این کارخانه بنا دارد به مرور با اخراج کارگران، این واحد بزرگ صنعتی را تعطیل کند. نیت کارفرما از تعطیلی کارخانه‌ی نورد نوشهر تبدیل این واحد صنعتی به انواع واحدهای مسکونی و تجاری است، چرا که این سرمایه‌گذار به راحتی می‌تواند با توجه به موقعیت زمین‌های کارخانه اقدام به ساخت و ساز واحدهای مسکونی و تجاری کند و از این راه سودهای کلانی به جیب بزند.

جان باختن ۳ کارگر در یک کارگاه کشتی‌سازی در بندر عباس!

در اواخر دی‌ماه، در یک فروند کشتی ماهی‌گیری در حال تعمیر به نام "سیراف" در حوضچه‌ی خشک "مجتمع کشتی‌سازی عظیم گسترش هرمز" در بندر عباس آتش‌سوزی رخ داد که بر اثر آن سه کارگر تعمیرات این کارگاه که برای عملیات برش و جوش کاری در مخزن سوخت کشتی که در قسمت پایینی بدنه قرار دارد، داخل شده بودند بر اثر خفگی ناشی از تنفس دود سمی، جان خود را از دست دادند.

به‌دنبال این حادثه، مدیرعامل آتش‌نشانی بندر عباس اعلام کرد که: "علت حادثه، برش کاری بر روی داک شناور و عدم وجود سیستم‌های ایمنی و اطفای حریق در

اعتراضات صنفی خود طی ماه‌های گذشته، به دلیل بی‌توجهی کارفرما به پرداخت مطالبات صنفی‌شان، در محوطه‌ی کارخانه تجمع کردند. بنابر این گزارش، کارگران کارخانه شیشه‌ی آبگینه خواستار دریافت مطالبات موقوفه‌ی خود و همچنین از سرگیری فعالیت کارخانه هستند، اما نه مسئولان و نه کارفرما پاسخ قانع‌کننده‌ای به کارگران نمی‌دهند و در این بین، کارگران بالاترین بیشترین خسارت را دیده‌اند. کارگران می‌گویند: در شرایطی که همه‌ی مسئولان استانی و شهرستانی از مشکلات کارگران آبگینه با خبرند اما هنوز بی‌تفاوتی کارفرما در خصوص پرداخت مطالبات مزدی آن‌ها ادامه دارد.

تعویق ۳ ماه و نیم حقوق ۶۳۰ کارگر معدن قشلاق و تجمع اعتراضی!

روز شنبه ۲۵ بهمن‌ماه، کارگران معدن زغال‌سنگ قشلاق (البرز شمال شرق) در استان گلستان از تعویق ۳ ماه و نیم حقوق ۶۳۰ کارگر شاغل در این واحد معدنی، خبر دادند. بر اساس این گزارش، کارگران معدن زغال‌سنگ قشلاق می‌گویند: حقوق ماه‌های آبان، آذر، دی و نیمه‌ی از حقوق اردیبهشت‌ماه سال جاری را نیز دریافت نکرده‌اند. به همین دلیل طی هفته‌های گذشته چندین تجمع در محوطه‌ی معدن و در مقابل فرمانداری آزادشهر برگزار کردیم. کارگران معدن قشلاق می‌گویند که: یکی دیگر از مشکلات نحوه‌ی اجرای طرح طبقه‌بندی مشاغل در این کارگاه معدنی است چرا که حقوق‌شان پس از اجرای این طرح هیچ تغییری نکرده است. حقوق دریافتی‌شان به صورت حداقلی محاسبه می‌شود و هیچ‌گونه مزایای شغلی برای افزایش حقوق ندارند.

۹۰۰ کارگر قطار شهری اهواز ۴ ماه حقوق دریافت نکرده‌اند!

یکی از کارگران پروژه قطار شهری اهواز روز دوشنبه ۲۰ بهمن‌ماه، از پرداخت‌نشدن ۴ ماه از موقوفات حقوقی حدود ۹۰۰ کارگر شرکت پیمان کاری کیسون مجری این پروژه خبر داد و اعلام داشت: با وجود آن‌که یک‌ماه به پایان سال جاری باقی است و کارگران انتظار دارند عیدی و پاداش پایان سال خود را دریافت کنند اما کارفرما مطالبات حقوقی ۴ ماه گذشته‌ی ۹۰۰ کارگر را پرداخت نکرده است. پیش از این، حقوق کارگران ۵ ماه به تعویق افتاده بود که در روز پنجشنبه ۹ بهمن‌ماه، یک ماه از حقوق مربوط به شهریورماه کارگران پرداخت شده است.

بیکاری کارگران در پی تعطیلی شرکت استیل‌گاز سینا، در همدان و حقوق‌های معوقه آنان!

روز سه‌شنبه ۱۴ بهمن‌ماه، شرکت استیل‌گاز سینا در همدان به بهانه کاهش تولید و بازاریابی، اعلام تعطیلی

علاوه بر این ۱۱۲ کارگری که اخراج شده‌اند، کارفرما اسامی ۶۰ کارگر قرارداد موقت دیگر که ۲ تا ۶ سال در این کارخانه سابقه‌ی کار داشته‌اند را در لیست اخراجی‌ها قرار داده است. این ۶۰ کارگر ماه آینده پس از خاتمه‌ی قرارداد کارشان بیکار می‌شوند.

۴ ماه پس از تعطیلی کارخانه‌ی قند قهستان، کارگران حقوق ۸ ماه خود را دریافت نکرده‌اند!

روز دوشنبه ۶ بهمن‌ماه اعلام شد که به‌دنبال تعطیل کارخانه‌ی قند قهستان واقع در استان خراسان جنوبی در مهرماه سال جاری ۲۸۰ کارگری که به‌صورت مستقیم با این کارخانه قرارداد کار داشتند بدون دریافت ۸ ماه حقوق بیکار شده‌اند. این کارگران از فرودین تا مهر ۹۳ حقوق دریافت نکرده بودند. یکی از کارگران بیکار شده‌ی این کارخانه با اشاره به این‌که تمامی کارگران قند قهستان به بیمه‌ی بیکاری معرفی شده‌اند، اظهار داشت: علی‌رغم این‌که ۳ ماه از معرفی کارگران به بیمه‌ی بیکاری گذشته است اما مستمری بیمه‌ی بیکاری کارگران هنوز برقرار نشده چون هنوز وجهی از جانب کارفرما بابت حق بیمه‌ی کارگران به تأمین اجتماعی پرداخت نشده است. وی در تشریح وضعیت امروز کارگران این شرکت گفت: با این وضعیت تا وقتی که کارگران تحت پوشش بیمه‌ی بیکاری باشند حقوق مختصری دریافت می‌کنند، خیلی‌ها با سیلی صورت‌شان را سرخ نگه می‌دارند. برخی بعد از بیکاری در حال مسافرتی هستند، برخی هم خانه‌نشین شده‌اند. واقعیت این است که با تعطیلی این کارخانه خیلی‌ها به‌صورت مستقیم و غیرمستقیم بیکار شدند. علاوه بر کارگران مستقیم، این کارخانه به‌صورت غیرمستقیم برای نزدیک به ۴ هزار نفر ایجاد شغل می‌کرد. حتی دامداری‌های منطقه هم که از تفاله‌های چغندر برای دام‌هایشان استفاده می‌کردند در حال حاضر با مشکل مواجه‌اند.

۱۰۰ کارگر کارخانه‌ی آدنیس مشهد با ۶ ماه حقوق معوقه، بیکار شدند!

روز سه‌شنبه ۲۱ بهمن‌ماه، یکی از کارگران اخراجی کارخانه‌ی آدنیس، در یک اطلاع‌رسانی اعلام داشت: مطالبات حقوقی کارگران کارخانه‌ی لوازم خانگی آدنیس مشهد به ۶ ماه رسید. در طی این مدت، نزدیک به ۱۰۰ نفر از کارگران تعدیل شده‌اند و تعدادی از بازنشستگان این شرکت که در یک‌سال گذشته بازنشسته شده‌اند هنوز موفق به اخذ حکم ترک کار خود نشده‌اند. در همین حال، مسئول واحد حقوقی این شرکت صنعتی، موضوع معوقات حقوقی کارگران را تکذیب کرده و ضمن بیان این مطلب که مسائل داخلی شرکت نباید رسانه‌ای شود، کارگران اخراجی را به بیان شایعات واهی متهم

می‌کند. در ادامه وی افزود: مدیران شرکت، در طی این مدت، تنها به پرداخت برخی مساعده‌ها اکتفا کرده‌اند و معوقات حقوقی کارگران به ۶ ماه رسیده است. به‌دلیل عدم پرداخت به‌موقع مطالبات، و عدم فعالیت مستمر و بهینه‌ی مجموعه، متأسفانه تعداد زیادی از کارگران در ۲ ماهه‌ی اخیر تعدیل شده و یا به‌دلیل رکود کار از شرکت رفته‌اند و در حال حاضر ۳۰ تا ۴۰ نفر کارگر در کارخانه حضور دارند. گفته می‌شود تمام کارگران تعدیل شده، قرارداد موقت بوده‌اند.

در آتش‌سوزی یک کارخانه‌ی پلاستیک‌سازی در بنگلادش ۱۳ کارگر جان باختند!

به گزارش بی‌بی‌سی، روز شنبه ۱۱ بهمن‌ماه بر اثر آتش‌سوزی در یک کارخانه پلاستیک‌سازی در پایتخت کشور بنگلادش، ۱۳ کارگر جان خود را از دست دادند و تعدادی دیگر نیز مجروح شدند. در این گزارش تأکید شده که: به‌دلیل عدم ایمنی در کارخانه‌های بنگلادش وقوع آتش‌سوزی در اغلب کارخانه‌ها امری رایج می‌باشد. بر اساس این گزارش، وقوع آتش‌سوزی در کارخانه‌های خارج از پایتخت بنگلادش در سال ۲۰۱۲ موجب جان‌باختن ۱۱۲ کارگر شد.

بی‌ثباتی استخدامی عامل اصلی کاهش قدرت نیروی کار!

کارشناسان اقتصادی وضعیت بازار کار ایران را در خصوص شکل انعقاد قراردادها، با عنوان بی‌ثباتی استخدامی تعبیر می‌کنند و می‌گویند: در اوایل انقلاب ۹۰ درصد استخدامی‌ها رسمی بودند در حالی که امروزه با شیوع نادرست قراردادهای موقت بی‌ثباتی استخدامی بیشتر شده و در حال حاضر ما با عکس حالت اول مواجه‌ایم یعنی ۹۰ درصد قراردادهای تبدیل به قرارداد موقت شده‌اند. در نتیجه، در حال حاضر می‌توانیم ایران را در زمره کشورهای قرار دهیم که درگیر بی‌ثباتی استخدام است و امنیت شغلی کارگران به‌دلیل شکل قراردادهایشان مرتباً با تهدید مواجه می‌شود.

۱۳۰ نفر از کارگران فارسیت دورود، در کمتر از یک ماه اخراج شدند!

کارگری از شرکت فارسیت دورود در لرستان، روز شنبه ۱۱

بهمن‌ماه در یک اطلاع‌رسانی اعلام کرد: از ماه گذشته تاکنون ۱۳۰ کارگر پیمانی این شرکت بیکار شده‌اند. پیش از این اخراج‌ها، تعداد کارگران این شرکت ۳۶۸ نفر بوده است. تعدیل نیروها که از اواسط دی‌ماه شروع شده تا به امروز ادامه داشته و تعداد آن‌ها در حال حاضر به ۱۳۰ نفر رسیده است. وی در ادامه افزود: همه‌ی ۱۳۰ کارگر تعدیل شده، کارگر پیمانی هستند و ۸ تا ۱۰ سال سابقه‌ی کار دارند. به گفته‌ی وی بسیاری از این کارگران ۱۲ تا ۱۳ ماه حقوق و معوقات طلبکارند که کارفرما وعده داده تا پایان سال نسبت به تسویه حساب کارگران اقدام کند.

تجمع اعتراضی رانندگان اتوبوس‌رانی اصفهان در روز ۲۲ بهمن!

روز چهارشنبه ۲۲ بهمن‌ماه، نزدیک به هزار راننده‌ی معترض شرکت واحد اتوبوس‌رانی اصفهان و حومه، مقابل ساختمان شهرداری تجمع کردند. بعد از این تجمع اعتراضی، شورای تأمین استان وعده داد که به مطالبات طرح شده در این تجمع تا روز یکشنبه ۲۶ بهمن‌ماه رسیدگی خواهد کرد. یکی از رانندگان معترض در تشریح دلایل دور جدید اعتراضات صنفی رانندگان شرکت واحد اتوبوس‌رانی اصفهان و حومه گفت: شرکت واحد اصفهان به‌جای واگذاری اتوبوس‌ها به رانندگان به‌صورت خودمالکی، با بخش خصوصی قرارداد می‌بندد و اتوبوس‌ها را با قیمت پایین تری به شرکت‌ها واگذار می‌کند. شرکت‌های بخش خصوصی نیز رانندگان بازنشسته را برای کار بر روی این اتوبوس‌ها استخدام می‌کنند. این در حالی است که در سراسر کشور، اتوبوس‌ها به‌صورت خودمالکی به رانندگان موجود واگذار می‌شوند. در بخش دیگری از صحبت‌های این راننده آمده است: این نگرانی وجود دارد که شرکت واحد در آستانه‌ی سال نو کارگرانی را که به‌صورت فعال در اعتراضات صنفی شرکت می‌کنند اخراج کند زیرا مشابه این اتفاق در سال گذشته به وقوع پیوست.

عدم پرداخت دو ماه حقوق ۳۰۰ کارگر کارخانه‌ی قوطی ایران!

یکی از کارگران کارخانه‌ی قوطی ایران، روز یکشنبه ۵ بهمن‌ماه، از تأخیر دو ماه حقوق حدود ۳۰۰ کارگر قراردادی این کارخانه با وجود حجم بالای تولید خبر داد. این کارگر در ادامه افزود: در این واحد تولیدکننده‌ی انواع قوطی‌های مواد غذایی، حدود ۳۰۰ کارگر مشغول به‌کارند که هر ماه حقوق خود را با تأخیر دریافت می‌کنند. با این حال کارگران در دو ماه اخیر (آذر و دی ماه) حقوقی دریافت نکرده‌اند. علاوه بر حقوق، بخشی از مطالبات صنفی کارگران مربوط به تأخیر در پرداخت یک‌ساله‌ی عیدی است. تأخیر در پرداخت حقوق و عیدی در این کارخانه به‌صورت روال در آمده و کارگران از ترس از دست‌دادن شغل‌شان توان اعتراض به کارفرما را ندارند.

برای آشنائی با دیدگاه ها و تحلیل های چریکهای فدائی خلق ایران از سایتهای زیر دیدن کنید:

www.siahkal.com
www.ashrafdehghani.com

برای تماس با چریکهای فدائی خلق ایران با نشانی زیر مکاتبه نمایید:

**BM BOX 5051
LONDON
WC1N 3XX**

الکترونیک پست آدرس

E-mail

ipfg@hotmail.com

چریکهای فدائی خلق ایران

"زمانی که فردی به فردی دیگر آسیب جسمی وارد می آورد، آن هم آسیبی که به مرگ وی بیانجامد، این را ما قتل غیر عمد می نامیم؛ و هنگامی که شخص ضارب از پیش بداند که آسیب وارده به مرگ طرف مقابل منجر خواهد شد آنگاه عمل او را قتل عمد می نامیم. هنگامی که جامعه صدها پرولتر را در چنان وضعی قرار می دهد که آن ها به طور حتم به دام مرگی زودرس و غیرطبیعی می افتند، مرگی به همان اندازه ناشی از اعمال خشونت که مرگ در اثر شلیک گلوله و یا به ضرب شمشیر، وقتی جامعه هزاران انسان را از شرایط لازم حیات محروم ساخته و آن ها را در شرایطی قرار می دهد که در آن قادر به زندگی کردن نیستند، وقتی که آن ها را به زور چوب قانون مجبور می سازد که در این شرایط بمانند تا مرگ که نتیجه اجتناب ناپذیر این شرایط است فرا رسد؛ وقتی جامعه می داند و به خوبی هم می داند که این هزاران نفر اجباراً قربانی این شرایط خواهند شد، و با وجود این، شرایط مربوطه را برقرار نگاه می دارد، این عمل جامعه یک نوع قتل عمد است درست مثل قتل عمد توسط یک فرد؛ قتلی پنهانی و خائفانه، قتلی که هیچ کس نمی تواند در قبال آن از خویشتن دفاع کند. قتلی که ظاهراً قتل نیست، زیرا که کسی قاتل را نمی بیند، زیرا که مرگ این قربانی چونان مرگی طبیعی به نظر می آید چرا که در آن، تعرض به عمل آمده بیشتر ناشی از بی عملی است تا انجام وظیفه. ولی در هر حال در اینجا ارتکاب به قتل عمد محرز است."

(فردریک انگلس، "وضع طبقه کارگر در انگلستان")

برقرار باد جمهوری دمکراتیک خلق به رهبری طبقه کارگر!